

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/275/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714200907
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1714200907.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, so sídlom Moyzesova 2, 902 01 Pezinok, dieťa rodičov: matka - R. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX R. D., a otec - H. L., bytom XXX XX J., o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, č.k. 9P 43/2014-40 zo dňa 11.02.2015, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa zveril maloletú H. L. do osobnej starostlivosti matke, ktorá bude maloletú zastupovať a spravovať jej majetok, otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletú od 01.01.2014 v sume 80 Eur, zročné výživné za obdobie od 01.01.2014 do 11.02.2015 vo výške 730 Eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Styk otca s maloletou upravil počas každého párneho víkendú kalendárneho mesiaca od soboty od 10.00 hod. do nedele do 17.00 hod., za miesto preberania a odovzdávania maloletej za účelom realizácie styku určil miesto bydliska matky. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 24 ods. 3, 4, § 75 ods. 1,2, § 62 ods. 1,2,4,5, § 25 Zák. o rodine a dospel k záveru o dôvodnosti návrhu matky, keďže rodičia maloletej nie sú manželmi a nežijú v spoločnej domácnosti. Maloletú H. zveril do osobnej starostlivosti matke, rešpektujúc zhodu rodičov v tomto smere, nezistiac v starostlivosti matky o maloletú žiadne nedostatky. Zastupovanie maloletej a správu jej majetku ponechal matke pre zistený nezájem o výchovu maloletej zo strany otca. Výživné určil v zmysle kritérií rozhodných pre určovanie výživného uvedených v ust. § 62 ods. 1, 2, 4,5, § 75 ods.1,2 Zák. o rodine, s poukazom na zistené odôvodnené potreby maloletej, ako aj zárobné a majetkové pomery rodičov. Na strane maloletej zohľadnil jej fyzický vek, náklady na jej základné potreby a náklady spojené s predškolskou dochádzkou. Na strane rodičov zohľadnil príjem matky, príjem otca a jeho možnosti a schopnosti. Pri určovaní výšky výživného na maloletú zohľadnil aj skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje výhradne matka a že otec sa iným spôsobom na starostlivosti o maloletú nepodieľa. Zdôraznil, že zo strany otca, ktorý nemá obmedzenú možnosť pracovať je krajne nezodpovedné, akceptovať príjem XXX Eur mesačne a nevynakladať väčšie úsilie na to, aby svoje deti uživil. Výživné určil od mesiaca, v ktorom matka návrh podala, nemajúc preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie výživného spätne od podania návrhu, a vyčíslil ho s poukazom na preukázaný stav, že otec na výživu maloletého v období od podania na výživu

maloletej prispieval 30 Eur mesačne. Zročné výživné, ktoré otcovi vzniklo mu uložil zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku nezistiac splnenie podmienok podľa § 160 ods. 1, 2 O.s.p.. Styk otca s maloletou pri zohľadnení záujmu maloletej upravil v súlade s návrhom otca a súhlasným stanoviskom matky a kolízneho opatrovníka. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Proti tomuto rozhodnutiu v časti určenia povinnosti platiť výživné späťne podal odvolanie otec maloletej. Nesúhlasil s priznaním povinnosti zaplatiť zročné výživné od 01.01.2014, a žiadal určiť jeho povinnosť platiť výživné od rozhodnutia súdu prvého stupňa o určení výživného. Poukázal na to, že na maloletú prispieval matke 30 Eur mesačne a žil na pokraji chudoby, keď po zaplatení nájomného a aj výživného na staršieho syna mu z jeho príjmu 319 Eur nezostávalo na základné životné potreby. Uviedol, že počas sporného obdobia poskytovala matke maloletej finančnú výpomoc jeho matka, ktorá na potreby maloletej prispievala aj vecnými plneniami. Poukázal na zrušenie jeho trvalého pobytu, v dôsledku čoho si musí zabezpečiť nájom a je povinný platiť úver. Namietal, že by matka s maloletou žila pod úroveň životného minima, keď žije v spoločnej domácnosti so svojim otcom, bratom a synovcom, ktorým sa stará o domácnosť.

Kolízny opatrovník navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v záujme maloletej, ako správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., prejednal vec podľa § 214 ods. 2 O.s.p. s verejným vyhlásením rozhodnutia podľa § 156 ods. 3 O.s.p., a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, odvolaniu otca nie je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal potrebné dokazovanie, vyvodil z neho správny právny záver a svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil, pričom v odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré ako správne poukazuje.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

V danej prejednávanej veci po vyhodnotení vykonaného dokazovania a obsahu spisu, odvolací súd potvrdzuje správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým priznal výživné na maloletú späťne od mesiaca v ktorom matka návrh podala, keďže otec ako povinný rodič, si v uvedenom spornom období svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej riadne neplnil. Otec v konaní vo veci samej a ani v odvolacom konaní nepreukázal skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver o tom, že svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletej (okrem sumy 30 Eur mesačne) plnil aj poskytovaním iných plnení, slúžiacim na uspokojovanie bežných potrieb maloletej, ktoré by boli spôsobilé na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva správny záver súdu prvého stupňa o určení doby priznania výživného, ako aj o vyčíslení zročného výživného a jeho splatnosti. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dopĺňa, že vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu je ich prvoradou povinnosťou, túto si musia plniť aj na úkor svojich osobných potrieb. Vyživovacia povinnosť je zákonným právom dieťaťa a má prednosť pred všetkými pohľadávkami rodiča (v prípade otca zrážkami zo mzdy). Súd prvého stupňa pri určovaní výživného na maloletú správne ustálil počiatok jeho určenia a rovnako správne zohľadnil všetky okolnosti potrebné pre posúdenie jeho výšky, ako odôvodnené potreby maloletej, možnosti a schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča, so zohľadnením ešte jednej vyživovacej povinnosti otca.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, odvolací súd ho potvrdil podľa § 219 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.